

I første omgang omfatter direktivet altså kun rente-/royalty-betalinger mellem associerede selskaber. Inden udgangen af 2006 skal Kommissionen aflægge rapport til Økofin-Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktivet - især med henblik på eventuelt at foreslå udvidelse af direktivets anvendelsesområdet til at omfatte andre selskaber og foretagender.

Grækenland, Portugal og Spanien har dog fået overgangsordninger, så de i en periode alligevel kan opkræve kildeskat af betalinger fra disse stater.

Medlemsstaterne skal ændre deres interne lovgivning, så de overholder direktivet fra 1. januar 2004.

2.3. *Koncerninterne lån*

2.3.1. *Tynd kapitalisering*

En lang række OECD-lande har særlige regler, hvorefter datterselskaber af udenlandske moderselskaber ikke fuldt ud kan få fradrag for renteudgifter til moderselskabet. Dette gælder, hvis datterselskabet i meget stort omfang er finansieret ved låneoptagelse i stedet for indskud af egenkapital (tynd kapitalisering). De særlige regler skal modvirke, at koncernens samlede indkomstgrundlag og dermed også selskabsskatten fordeles vilkårligt mellem det land, hvori datterselskabet er hjemmehørende, og det land, hvori moderselskabet er hjemmehørende.

Efter de gældende danske regler om tynd kapitalisering beskæres fradraget for renter af gæld til udenlandske koncernselskaber, hvis gælden overstiger 4 x egenkapitalen. Reglerne gælder ikke for renter af gæld til danske koncernselskaber.

Tyskland har ligeledes regler om tynd kapitalisering. De tyske regler indebærer, at rentebetalinger til aktionærer, der ikke er underkastet tysk beskatning, bliver omkvalificeret som maskeret udbytte, hvorefter fradraget bortfalder. Reglerne gælder altså ikke for renter af gæld til tyske koncernselskaber.

EF-domstolen har i dom af 12. december 2002 i sagen Lankhort-Hohorst mod Finanzamt Steinfurt (C-324/00) anset de tyske regler om tynd kapitalisering for at være i strid med traktatens artikel 43 EF om den fri etableringsret. Dommen konstaterede, at de tyske regler i realiteten medførte forskellig behandling af tyske datterselskaber afhængig af, om moderselskabet (långiver) var hjemmehørende i Tyskland eller i udlandet. Domstolen fandt ikke, at denne forskelsbehandling kunne begrundes i tvingende almene hensyn.

Da de gældende danske regler om tynd kapitalisering finder anvendelse i stort set samme situationer som de tyske, må det antages, at de danske regler også strider mod EU-retten.

Det vil så betyde, at uden en lovændring kan der i praksis ikke opretholdes en minimumsbeskatning af egenkapitalafkast i danske selskaber ejet af udenlandske koncerner, idet selskaber i 3. lande kan udlåne midler gennem et EU-selskab og dermed opnå at blive omfattet af de EU-retlige regler.

2.3.2. *Koncerninterne lån (uden for tynd kapitalisering)*

Et dansk selskab i en udenlandsk koncern betaler i sagens natur dansk selskabsskat af afkastet af selskabets egenkapital. De gældende regler muliggør dog, at en udenlandsk ejet koncern kan undgå såvel dansk som udenlandsk beskatning ved hjælp af så store koncerninterne udlån som muligt. Dette vil være tilfældet, hvor egenkapitalen placeres i udenlandske koncernselskaber, som ikke beskattes eller beskattes meget lavt af renteindtægter, og hvor disse selskaber herefter udlåner den nødvendige kapital til driften af det danske selskab, som kan trække renterne fra ved opgørelsen af den almindelige selskabsskattepligtige indkomst samt evt. kulbrinteskattepligtige indkomst. På koncernniveau er der hverken udgifter eller indtægter, men der opnås alligevel fradrag i Danmark med en skatteværdi på 30 pct. (eller højere, hvis der er tale om en kulbrinteskattepligtig), mens der kun sker lav eller ingen beskatning i udlandet. Med andre ord vil det koncerninterne fradrag medføre en »gratis« skattebesparelse på forskellen i skattesats mellem Danmark og det land, hvori kreditorselskabet er hjemmehørende. Koncernen kan altså vilkårligt mindske den danske skat ved blot at øge udlånet op til det niveau, hvor renteudgifter modsvarer de skattepligtige indtægter.

I nogle tilfælde sker sådanne koncerninterne lån fra et udenlandsk selskab, som efter skattereglerne i det pågældende land bliver konsolideret med det danske selskab, som har optaget lånet. Konsolidering indebærer, at de to selskaber ved opgørelsen af den udenlandske skattepligtige indkomst anses for et og samme selskab. Med andre ord bliver det danske selskab anset som et fast driftssted af det udenlandske selskab. Det har den virkning, at det andet land anser rentebetalingen for en skattemæssig irrelevant intern overførsel inden for samme enhed, der ikke udløser beskatning. Dette er særligt udbredt i amerikansk selskabsbeskatning. En koncernintern rentebetaling fra et dansk selskab til et amerikansk selskab, som har anmodet om amerikansk konsolidering med det danske selskab, bliver ikke beskattet i USA, selv om det danske selskab får fradrag for renterne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst her i landet.